

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף מא עמוד א

- א] מניין שאסור לבשל קרבן פסח בשאר משקים ?
- ב] בישל את קרבן הפסח ואחר כך צלאו, או שצלאו ואחר כך בישלו, האם לוקה על אכילתו ?
- ג] השרה מצה אפויה בתבשיל או בישלה, האם היא כשרה למצוה ?
- ד] צלה קרבן פסח יותר מדאי ואכלו, או שאכלו חי, האם חייב ?
- ה] בישל בחמי טבריה בשבת, או שבישל שם קרבן פסח ואכלו, האם חייב ?

- א] תנא קמא: אם אסור לבשל במים אף שאינם נותנים טעם אחר בפסח, כל שכן שאסור לבשל בשאר משקים שנותנים בבשר טעם אחר.
רבי: שנאמר "ובשל מבשל", ומייתור הלשון למדים שבישול אסור בכל אופן.
לפיכך אסור לבשל את הפסח אפילו בשומן שלו עצמו [צלי קדרן].
- מותר לסוך את הפסח בשעת צלייתו במי פירות, וכן להטבילו בשעת אכילתו.
- ב] בישלו וצלאו: לוקה, שאין שם מבושל פוקע ממנו על ידי הצלייה שאחר כך.
צלאו ובישלו: לר' יוסי לוקה, שבישול אחר צלייה [או אחר אפיה] נחשב בישול.
לר' מאיר: לרב כהנא פטור, שבישול אחר צלייה אינו נחשב בישול.
לעולא לוקה, גזירת הכתוב בפסח שנאמר "ובשל מבשל".
- ג] שרויה: כשרה למצת מצוה, שעדיין "לחם" הוא.
מבושלת: לר' מאיר אם לא נימוחה מחמת הבישול, כשרה.
לר' יוסי פסולה אף אם לא נימוחה, שכשחזר ובישלה ביטלה מתורת לחם.
- ד] יותר מדאי: פטור. ואפילו חרכו באש ונשרף, שאף זה בכלל "צלי אש".
חי: פטור. ש"נא" היינו צלוי ואינו צלוי. אך אסור לאכלו כיון שאינו צלי אש.
- ה] אינם תולדת האש, והמבשל בהם בשבת פטור. וכן אינם בכלל האיסור לבשל את הפסח.
אך לרב חסדא לוקה משום "לא תאכלו כי אם צלי אש", אף שהוא לאו שבכללות.